

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 04-04-2019		
Prilog	neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/434		
Ur. broj: 383-01/19-16		

Poslovni broj: UsII-83/19-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja GALEB d.d. iz Omiša, Putna 6., zastupan po opunomoćeniku odvjetniku Matku Čeliću iz Splita, Gorička 12, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Ministarstva financija, Carinske uprave Zagreb, Aleksandra Humboldta 4a i Hemco d.o.o., Đakovo, Ante Starčevića 196/b, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 13. ožujka 2019.

presudio je

I. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/18-01/434, urbroj: 534-01/18-7 od 4. srpnja 2018.

II. Poništava se Odluka o odabiru Ministarstva financija, Carinske uprave, Središnjeg ureda, klasa: 406-05/17-01/119, urbroj: 513-02-1420/14-18-119 od 14. svibnja 2018.

III. Nalaže se naručitelju naknaditi tužitelju u roku od 8 dana od primitka ove presude troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.871,25 kn, dok se u preostalom dijelu zatraženog troška tužitelj odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika od 4. srpnja 2018., pod točkom 1. izreke odbijena je žalba žalitelja GALEB d.d. Omiš izjavljena protiv Odluke o odabiru za grupu 1. predmeta nabave u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na dvije godine, broj objave: 2017/S 0F2-0013520, predmet nabave: odora za ovlaštene carinske službenike, naručitelja Ministarstva financija, Carinske uprave Zagreb, klasa: 406-05/17-01/119, urbroj: 513-02-1420/14-18-119 od 14. svibnja 2018., kojom odlukom je kao ekonomski najpovoljnija ponuda odabran ponuditelj Hemco d.o.o. iz Đakova.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika izjavio tužbu napominjući da je osporeno rješenje tuženika treća odluka donesena po žalbi tužitelja u odnosu na odluku o odabiru od 14. svibnja 2018. Ističe da je odredbom iz Propisnika br. 7. i br. 8., 3.e) određeno da se ponuda koja nema priložen certifikat „oeko-tex standard 100“ neće uzeti u razmatranje u procesu odabira najpovoljnijeg ponuditelja te da je u prethodnom rješenju tuženika od 16. ožujka 2018. (kojim je prihvaćena druga žalba tužitelja) i koje je prethodilo donošenju posljednje odluke o odabiru – jasno utvrđeno da ponuditelj Hemco d.o.o. nije dostavio

navedeni certifikat za gotov proizvod, pa je s obzirom na navedeno jasno da naručitelj nije imao osnova za daljnje razmatranje ponude takvog ponuditelja, a posljedično tome niti osnove za pozivanje istog na dostavu certifikata koji nedostaje. Uz jasnu primjenu odredbi Propisnika 7. i 8., 3e) da se ponuda koja nema priložen certifikat naprijed navedene neće uzeti u razmatranje u procesu odabira najpovoljnijeg ponuditelja naručitelj je trebao isključiti odabranog ponuditelja Hemco d.o.o. iz daljnjeg postupka i utvrditi njegovu ponudu nevaljanom. U odnosu na ove navode – istaknute već u žalbi tužitelja koju je tuženik odbio, isti je u osporenom rješenju (stranica 3. i 4.) pokušao opravdati naručiteljevo postupanje pozivom na primjenu članka 293. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi tumačeći kako dokumentacija o nabavi, odnosno propisnici 7. i 8. u kojima je određeno da se „ponuda koja nema priložen certifikat „oeko-tex standard 100“ neće uzeti u razmatranje u procesu odabira najpovoljnijeg ponuditelja“, ne isključuje od primjene članak 293. stavak 1. Zakona, što je po stavu tužitelja suprotno zakonu. Nadalje, u obrazloženju svoje odluke o odabiru naručitelj navodi kako je 8. siječnja 2018., ponuditelj Hemco d.o.o., dostavio „dopunu ponude“, odnosno tražene uzorke i sve certifikate o sukladnosti ovlaštenog laboratorija Mirta- kontrol d.o.o. iz Zagreba za: majice dugih rukava (muška i ženska) iz propisnika br. 7. kojim je utvrđeno da dostavljeni uzorci zadovoljavaju zahtjeve iz navedenog normativnog dokumenta, Polo majice kratkih rukava (mušku i žensku) iz Propisnika br. 8. kojim je utvrđeno da dostavljeni uzorci zadovoljavaju zahtjeve iz navedenog normativnog dokumenta i oznake iz Propisnika br. 26. kojim je utvrđeno da dostavljeni uzorci zadovoljavaju zahtjeve iz navedenog normativnog dokumenta. Zaključno, naručitelj utvrđuje kako je nakon pregleda i ocjene svih dostavljenih dokumenata i novih uzoraka utvrdio da je ponuditelj Hemco d.o.o. dostavio ponudu sukladno zakonu, dokumentaciji o nabavi. Naručitelj je pogrešno primijenio materijalno pravo pozivajući odabranog ponuditelja da upotpuni dokumentaciju na način da dostavi uzorke majica u skladu s točkama 3.3.2.4. i 3.3.2.3. dokumentacije o nabavi, te podnošenje novih uzoraka konstituiranog u ponudu budući da je svrha pružanja uzorka ilustrirani prosječne i očekivane kvalitete robe, pa stoga novi uzorak predstavlja novu robu i nikako se ne može uzeti kao „dopuna ponude“ u smislu članka 293. stavak 1. Zakona. Navedenim postupanjem je bitno povrijeđen postupak javne nabave budući je nakon isteka roka za dostavu ponuda u otvorenom postupku ponuditelj izmijenio svoju ponudu suprotno odredbama zakona (članak 404 stavak 2. točka 6. Zakona). Od strane naručitelja je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo na štetu tužitelja pojašnjavajući da je točkom 3.3.2.5. dokumentacije o nabavi propisano da naručitelj zadržava pravo na naknadnu kontrolu (laboratorijsku analizu) dostavljenih uzoraka odore koja je predmet nabave nakon javnog otvaranja ponuda, a prije odabira najpovoljnijeg ponuditelja. U slučaju da naručitelj, nakon primitka izvješća o laboratorijskoj analizi ponuđenih uzoraka odore utvrdi da isti ne odgovara traženom u propisnicima ponuda tog ponuditelja bit će odbijena. Izvješće o ispitivanju sadrži nalaz i mišljenje o vizualnoj kontroli i sukladnosti dostavljenog uzorka sa svim upisanim podacima i parametrima iz Propisnika temeljem kojeg se vršilo ispitivanje i za koje ponuditelj dostavlja ponudu i uzorak, pa iz navedenog očito proizlazi da bi naknadnom kontrolom prvotno dostavljenih uzoraka bilo utvrđeno niz nedostataka s propisnicima i kako je naručitelj morao odbiti ponudu ponuditelja Hemco d.o.o. Ćakovo to i iz razloga što je o prvotnoj žalbi žalitelja i tuženik na nedvojben način zaključio da dostavljeni uzorci nisu u skladu sa dokumentacijom o nabavi. Naručitelj je pogrešno primijenio materijalno pravo i kada je prilikom pozivanja odabranog ponuditelja dao upotpuniti dokumentaciju na način da dostavi nove uzorke majica kao i prilikom ostavljanja roka za dostavu certifikata dao odabranom ponuditelju neprimjeren dug rok za dostavu navedenog, čime je išao na to da se navedenom ponuditelju maksimalno pogoduje kako bi mogao dostaviti valjanu ponudu. Navedeno

postupanje naručitelja, kojim poziva ponuditelja da dostavi nove uzorke koji će biti u skladu s dokumentacijom o nabavi, je očito dovelo do pregovaranja u vezi sa kriterijem za odabir ponude. Nadalje, po objavi druge odluke o odabiru, tužitelj je zatražio i obavio uvid u ponudu odabranog ponuditelja kako u pogledu dostavljene dokumentacije tako i u pogledu nanovo dostavljenih uzoraka. Uzorke koje je dostavio odabrani ponuditelj Hemco d.o.o., posebno su od strane tužitelja pregledali tužiteljevi stručnjaci, radnici s dugogodišnjim iskustvom u tekstilnoj industriji i utvrdili da se ni nanovo dostavljeni uzorci, neovisno o dostavi certifikata uskladnosti izdanih od Mirta-kontrol d.o.o. nisu u skladu s dokumentacijom o nabavi. Propisnikom je određeno da: „majica mora biti čisto i uredno izrađena. Šavovi moraju biti uredno izvedeni i dovoljno elastični. Pletivo mora biti ujednačenih veličina očica i petlji bez prisutnih pruga. Kraj rubljenog materijala mora se nalaziti unutar šava za porublјivanje kako bi se spriječilo „cufanje“ materijala“. Pregledom ponude odabranog ponuditelja, novo dostavljenih uzoraka je utvrđeno da majice nisu uredno izvedene te se kraj rubljenog materijala ne nalazi unutar šava za porublјivanje, što se vidi i iz priloženih fotografija. Nadalje, dokumentacijom za nadmetanje je bilo određeno da: „na leđima je apliciran retroreflektirajući preslikač s natpisom „CARINA“. Natpis je reflektirajući termopreslikač u svjetlosivoj (srebrnoj) boji. Dimenzija natpisa je 28x cm (+- 0,5 cm)“. Pregledom ponude odabranog ponuditelja, novo dostavljenih uzoraka, je utvrđeno da je dimenzija natpisa 27 cm, što nije u skladu s dokumentacijom a što se vidi iz priloženih fotografija. Nadalje, naručitelj je zahtjevom za upotpunjavanje dokumentacije od 27. studenog 2017., od odabranog ponuditelja zatražio dostavu uzoraka majice (u skladu s rješenjem i pravnim shvaćanjem tuženika, te točkom 3.3.2.4. dokumentacije o nabavi), koju dokumentaciju citira, a kojom je određeno da uzorci moraju biti u skladu s propisnicima. Pregledom ponude odabranog ponuditelja, odnosno novo dostavljenih uzoraka, utvrđeno je da isti ne odgovaraju Propisnicima, iako su uz iste predani certifikati o sukladnosti ovlaštenog laboratorija Mirta-kontrol d.o.o., te stoga tužitelj smatra da su isti sačinjeni na temelju pogrešnog tumačenja Propisnika i zahtjeva naručitelja za upotpunjavanjem dokumentacije. Ističe da niti nakon proteka roka od šest mjeseci od dana objave javnog natječaja, kao niti u daljnjem roku od 42 dana od zahtjeva naručitelja za upotpunjavanjem dokumentacije, odabrani ponuditelj nije bi u stanju napraviti (nabaviti ili nešto treće...) uzorak koji bi bio u skladu sa Propisnicima. Izmjerene spektralne karakteristike boje na uzorcima majica Hemco d.o.o. imaju nedopuštena odstupanja u svim karakteristikama boje (svjetlina, zasićenost, dubina), pa su odstupanja veća od dozvoljenih Propisnikom (dozvoljena odstupanja propisana Propisnikom karakteristika boje dE -1,0 kao razlika kojom se verificira odgovaraju li spektralne karakteristike Propisniku). Navodi da Zakon o javnoj nabavi nije dao mogućnost drugim zainteresiranim stranama u postupku, da nakon odluke o odabiru – ili u bilo kojoj drugoj fazi postupka – dijelove ponude odabranog ponuditelja – konkretno uzorke – nositi na dodatna ispitivanja o sukladnosti u laboratorij ili na bilo koji drugi način. Smatra da je više nego očito da su u konkretnom slučaju ostvareni uvjeti za primjenu odredbe članka 285. stavak 3. Zakona o javnoj nabavi kojeg citira. U odnosu na dio žalbenih navoda pri donošenju osporenog rješenja tuženik je (stranica 5. osporenog rješenja) naveo da je žalitelj – ovdje tužitelj, zakasnio sa isticanjem ovih žalbenih navoda jer da su mu iste bile poznate i ranije, no tuženik tom prigodom gubi iz vida činjenicu da je tužitelj te iste navode isticao u svojoj ranijoj žalbi, pa nema govora o zakašnjenju tužitelja sa isticanjem žalbenih navoda. U odnosu na tužbene navode iskazane pod 2. do 7.- koji su ujedno bili sadržani i u žalbi tužitelja od 28. svibnja 2018., koja je odbijena osporenom odlukom – tuženik je u obrazloženju svog rješenja naveo da su ti žalbeni navodi bili već ranije izneseni, i da je o njima tuženik već odlučivao u svojim ranijim žalbama, te da stoga nije ovlašten kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u

istom postupku nabave. U odnosu na ove navode tuženika, tužitelj ističe kako je već podnosio više žalbi sa više žalbenih navoda (razloga) te da tuženik u ranijim odlukama nije prihvatio sve žalbene razloge tužitelja iskazane u žalbama (protiv prve i druge odluke o odabiru), no obzirom da je tuženik poništio osporene odluke naručitelja, to tužitelj nije imao pravnog osnova tuženikove odluke niti pobijati iako tužitelj nije bio zadovoljan stavom i obrazloženjima tuženika u odnosu na žalbene razloge koje je tuženik u tim svojim rješenjima iznio. Stoga tužitelj drži da je sud ovlašten po ovoj tužbi tužitelja provjeravati zakonitost navoda tuženika sadržanih i u ranijim tuženikovim odlukama, u dijelu u kojem je tuženik ocijenio žalbene navode neosnovanim, obzirom da su isti sadržani i u posljednjoj tužiteljevoj žalbi kao i što su sadržani u ovoj tužbi, vodeći se načelom jedinstvenosti postupka javne nabave kao i činjenicom da tužitelj nije imao pravnog osnova pobijati ranije odluke tuženika kojima je poništena odluka o odabiru (makar i zbog osnovanosti jednog žalbenog navoda). Predlaže poništiti rješenje tuženika od 4. srpnja 2018. te predmet vratiti tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu ističe da su povodom žalbe tužitelja poništena prva i druga odluka o odabiru zainteresirane osobe, pa tužitelj smatra da iako nisu svi njegovi žalbeni navodi ocijenjeni kao osnovani, nije imao pravnog osnova osporavati ranija rješenja tuženika od 13. studenog 2017. i 16. ožujka 2018. godine. Međutim, navedeno nije točno budući da je tužitelj imao pravni interes pobijati navedena rješenja u odbijajućem dijelu, odnosno u dijelu u kojem su njegovi navodi ocijenjeni neosnovanim te je navedenim rješenjima dana jasna uputa o pravnom lijeku u kojima je navedeno da se protiv istih može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom. Kako tužitelj nije podnio tužbu protiv tih rješenja to tužitelj nije iscrpio svoju zakonom propisanu zaštitu, pa u ovom upravnom sporu ne može osporavati utvrđenje iz konačnih i pravomoćnih rješenja. Tužitelj u žalbi ističe žalbene navode u odnosu na činjenice i dokaze koji su mu bili poznati i prije, odnosno istaknuo je žalbeni navod o kojima je tužitelj već odlučivao. Stoga tuženik nije ulazio u ocjenu ovih žalbenih navoda polazeći od odredbe članka 404. stavak 3. Zakona o javnoj nabavi/2016, citirajući istog. Predlaže odbiti tužbu tužitelja.

Zainteresirani Republika Hrvatska, Ministarstvo financija (naručitelj) u svom odgovoru na tužbu predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Zainteresirani Hemco d.o.o., u odgovoru na tužbu ističe da tužitelj neosnovano navodi kako tuženik nije imao osnova za daljnje razmatranje ponude ponuditelja Hemco d.o.o. s obzirom da nije dostavio zatraženi certifikat, te se poziva na odredbu članka 293. Zakona o javnoj nabavi, prema kojem to tuženik može učiniti. Tužitelj ne ističe nikakove suštinske i drugačije navode od onih koje je već isticao u ranijim žalbama i u prethodnim fazama postupka, te ne predlaže nikakvo dokazno sredstvo za potkrijepljenje svojih navoda. Neosnovan je navod tužitelja da majice iz predmetnog postupka javne nabave ne bile uredno izvedene i da se kraj rubljenog materijala ne nalazi unutar šava za porublivanje, napominjući da je Hemco d.o.o. veliki proizvođač pletiva i srodnih artikala te ima iskustva u šivanju istih proizvoda što dokazuju njegove reference i ponude u uredno izvršenim ugovorima. Slike retroprojektirajućeg preslikača priložene od strane tužitelja u prilogu navodeći da su iste 27 cm netočno prikazuju stvarno stanje te je natpis izrađen sukladno dokumentaciji, a Hemco d.o.o. je dostavio u traženom roku i propisanom načinu tražene uzorke i potvrde ovlaštenog laboratorija Mirta- kontrol d.o.o., te je utvrđeno da uzorci i potvrde odgovaraju svim traženim zahtjevima. Poštujući stručnjake i iskustvo žalitelja napominje da žalitelj nije mjerodavno ovlašteno tijelo niti akreditirani laboratorij da bi mogao osporavati certifikate o sukladnosti, a osobito ne rad ovlaštenih laboratorija koji za to imaju licence od nadležnih institucija Republike Hrvatske. Hemco d.o.o. posluje s velikim brojem subjekata u pravnom i privatnom

sektoru te se u dosadašnjem poslovanju nije susreo sa slučajem reklamacije kupaca na kvalitetu odjevnih predmeta pa osporavanje rada i kvalitete istog od strane tužitelja je iznenađujuće s obzirom da obje tvrtke trenutno surađuju na drugim srodnim poslovima proizvodnje odjevnih predmeta uključujući majice, a koji su u financijskom i količinskom smislu mnogo opsežniji i zahtjevniji od predmetnog postupka. U ranijim fazama postupka tuženik je precizno i objektivno odgovorio na sve navode tužitelja, potvrđujući time i navode odabranog ponuditelja da je naručitelj postupio sukladno pravnim propisima. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Sud je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba dostavio tužitelju.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Kao prvo treba reći da se u predmetu, koji je povodom tužbe tužitelje ovom Sudu zaprimljen pod poslovnim brojem: UsII-328/18, zastalo s postupanja do okončanja postupka za ocjenu zakonitosti Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16., dalje: ZJN) s Ustavom Republike Hrvatske. Nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske odlučio u tom postupku, nastavljen je postupak u ovom sporu, te je tužba tužitelja dostavljena svim strankama u postupku.

Prema stanju spisa predmeta, dostavljenog Sudu, proizlazi da je predmet ovog upravnog spora Odluka naručitelja (zainteresirane osobe Ministarstva financija, Carinske uprave Zagreb) o odabiru HEMCO d.o.o. iz Đakova od 14. svibnja 2018. (klasa: 406-05/17-01/119, urbroj: 513-02-1420/14-18-119) u otvorenom postupku velike vrijednosti javne nabave: nabava odore za ovlaštene carinske službenike – grupa 1. majice, ocijenivši navedenog ponuditelja kao ekonomski najpovoljniju ponudu. Navedena odluka naručitelja donesena je u ponovnom postupku (trećem po redu) nakon što je prethodno tuženik svojim rješenjima od 13. studenog 2017. i 16. ožujka 2018. poništio ranije donesene odluke naručitelja o izboru navedene zainteresirane osobe HEMCO d.o.o. kao najpovoljnijeg ponuditelja i vraćao postupak na ponovno odlučivanje naručitelju (po podnesenim žalbama tužitelja).

Ovdje osporavano rješenje tuženika od 4. srpnja 2018., kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o odabiru od 14. svibnja 2018. doneseno je uz obrazloženje da su točni navodi tužitelja da je Propisnikom pod točkom 7. i 8. (toč. 3.e) u predmetnom postupku javne nabave dokumentacijom o nabavi, određeno da se ponuda koja nema priložen certifikat „OEKO – TEX STANDARD 100“, neće uzeti u razmatranje u procesu odabira najpovoljnijeg ponuditelja, međutim da navedena odredba ne isključuje od primjene odredbu članka 293. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi. Nadalje, da je već u prethodnim rješenjima tuženika (donesenim po žalbama tužitelja), kojima su poništavane odluke naručitelja zauzet stav da se ponuda zainteresirane osobe – bez dostavljana certifikata nije mogla razmatrati, pa je upravo zbog toga i poništena odluka naručitelja o odabiru navedene zainteresirane osobe kao najpovoljnijeg ponuditelja, pa je predmet upravno iz navedenog razloga vraćen naručitelju na ponovni postupak. Nadalje, tuženik u obrazloženju osporenog rješenja navodi i to da je o svim žalbenim razlozima tužitelja odlučivao već u naprijed navedenim rješenjima (13. studenog 2017. i 16. ožujka 2018.), te da žalitelj u ovom postupku ne može opetovano isticati iste žalbene navode pa navedeni žalbeni navodi u smislu članka 404. stavak 3. ZJN-a ne mogu ponovno biti predmet kontrole pred tuženikom u žalbenom postupku. U svom odgovoru na tužbu tuženik uz to ističe i da je tužitelj imao pravni interes pobijati navedena rješenja tuženika u odbijajućem dijelu, odnosno u dijelu u kojem su njegovi navodi ocjenjeni kao neosnovani, o čemu da je dobio i valjanu pouku o pravnom lijeku da se protiv navedenih

rješenja može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.

Međutim, ovaj Sud navedeno shvaćanje tuženika ne može prihvatiti.

Naime, kao prvo treba reći da činjenica što je tuženik prethodno u dva navrata svojim rješenjima naprijed već navedenim, poništavao odluke naručitelja po žalbi tužitelja, o izboru zainteresirane osobe HEMCO d.o.o. kao najpovoljnijeg ponuditelja, a između ostalog i upravo poradi nedostavljanja od istog propisane dokumentacije, navedenog naprijed certifikata i vraćanja predmeta naručitelju na ponovno odlučivanje, nesprečavanja tužitelja na daljnje isticanje navedenog žalbenog razloga s obzirom da nije u odnosu na prethodna rješenja ustajao tužbom u upravnom sporu pri nadležnom sudu. To stoga što su prethodna rješenja tuženika donesena po žalbama, ovdje tužitelja, te da su istim rješenjima u oba slučaja poništavane ranije odluke naručitelja, pa suprotno mišljenju tuženika tužitelj nije imao pravni interes za pokretanje upravnog spora. Prihvatanjem tužiteljevih žalbi i poništenjem odluka naručitelja koje je i tuženik ocijenio nezakonitim, te uz činjenicu da je naloženo provođenje ponovnog postupka, nije postojao pravni interes tužitelja niti razlozi za podnošenje upravne tužbe protiv ranije donesenih rješenja tuženika.

Iz naprijed navedenih razloga, tužitelj ima pravo ustrajati na svojim žalbenim prigovorima, to posebno imajući u vidu činjenicu da je naručitelj u ponovnom postupku, nakon rješenja tuženika od 13. studenog 2017. i 16. ožujka 2018. (kojim je poništena odluka o odabiru), umjesto da isključi ponudu zainteresirane osobe od daljnjeg razmatranja s obzirom da ponudi nije bio priložen dokumentacijom o nabavi propisani naprijed certifikat, u ponovnom postupku koristeći ovlaštenje iz odredbe članka 923. Zakona o javnoj nabavi poziva zainteresiranu osobu dostaviti navedeni certifikat i nastavlja ocjenu dostavljene ponude.

Ovaj Sud ne dijeli mišljenje tuženika iz obrazloženja osporenog rješenja od 4. srpnja 2018. da unatoč dokumentaciji o nabavi, odnosno Propisnicima 7. i 8. kojima je određeno da ponuda koja nema priložen certifikat, se neće uzeti u razmatranje u procesu odabira najpovoljnijeg ponuditelja, ne isključuje primjenu članka 293. stavak 1. ZJN.

S obzirom na navedeno i utvrđeno, trebalo je temeljem odredbe članka 58. stavak 1. ZUS-a osporeno rješenje tuženika poništi, uvažiti žalbu tužitelja i poništiti odluku naručitelja.

Odluka o visini troškova temelji se na odredbi članak 79. stavak 4. ZUS-a, s obzirom da je tužitelj uspio u sporu, pa stoga tužitelju pripada trošak žalbenog postupka, naknada za vođenje žalbenog postupka od 5.000,00 kuna (članak 430. stavak 1. točka 2. i 4. Zakona o javnoj nabavi), sastav žalbe po odvjetniku 781,25 kuna (500,00 kuna uvećano za 25% ili 125,00 kuna te PDV, odnosno ukupno 5.871,25 kuna imajući u vidu odredbu članka 3. stavak 2. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu javne nabave (neprocjenjivost predmeta), te Tbr. 20. točka 1., Tbr. 22. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.). Tužitelj u tužbi nije zatražio trošak upravnog spora. S preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova u iznosu od 47.853,75 kn, tužitelj je odbijen kao neosnovan.

U Zagrebu, 13. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpravka ovlašteni službenik

